

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 9 marca 2010 r. — Tzvetanova przeciwko Komisji

(Sprawa F-33/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przewidziane w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Miejsce stałego zamieszkania — Pobyt w miejscu zatrudnienia w charakterze studenta w okresie odniesienia — Odbycie staży poza miejscem zatrudnienia w okresie odniesienia — Uwzględnienie rzeczywistego zamieszkiwania)

(2010/C 134/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Aglika Tzvetanova (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy; później J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odmowie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 lipca 2008 r. o odmowie przyznania Aglicie Tzvetanovej dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona całością kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 6.6.2009, s. 22.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 25 marca 2010 r. — Buschak przeciwko Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy

(Sprawa F-47/08)

(Służba publiczna — Europejska Fundacja na rzecz Poprawy warunków Życia i Pracy — Zakres obowiązków zastępcy dyrektora — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie — Interes prawny — Oczywista niedopuszczalność)

(2010/C 134/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Willy Buschak (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Levi i C. Ronzi, później adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (przedstawiciel: C. Callanan, solicitor)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji zmieniającej zakres obowiązków skarżącego oraz nakazanie stronie pozwanej naprawienia poniesionej przez skarżącego szkody i doznanej krzywdy

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) W. Buschak pokrywa wszystkie koszty postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — Elisavet Papathanasiou przeciwko OHIM

(Sprawa F-99/09)

(2010/C 134/88)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Elisavet Papathanasiou (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Przedmiot i opis sporu

Z jednej strony stwierdzenie nieważności zawartej w umowie skarżącej klauzuli przewidującej, że jej stosunek pracy ulega automatycznemu rozwiązaniu w przypadku nie zdania przez nią konkursu zewnętrznego OHIM. Z drugiej strony stwierdzenie, że konkursy OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST01/07 i OHMI/AST/02/07 nie wywołują żadnych skutków dla jej umowy. Ponadto żądanie naprawienia szkody.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności pisma OHIM z dnia 12 marca 2009 r. i zawartych w nim decyzji OHIM, zgodnie z którymi stosunek pracy skarżącej ulega rozwiązaniu z zachowaniem 8-miesięcznego terminu wypowiedzenia, którego początek przypada na 16 marca 2009 r. wraz ze stwierdzeniem, że stosunek pracy skarżącej pozostawał nieprzerwanie w mocy. W zakresie w jakim Sąd uzna to za konieczne skarżąca wnosi również o stwierdzenie nieważności pism OHIM z dnia 3 sierpnia 2009 r. (zawieszenie biegu terminu na trzy miesiące) i z dnia 9 października 2009 r. (oddalenie zażalenia), które, zdaniem skarżącej, mają charakter pism związanych;

— uchylenie lub stwierdzenie nieważności klauzuli rozwiązującej zawartej w art. 5 umowy o pracę pomiędzy skarżącą i OHIM i tytułem żądania ewentualnego

stwierdzenie, że rozwiązanie umowy o pracę skarżącą również w przyszłości nie może zostać oparte o tę klauzulę rozwiązującą;

stwierdzenie, że wspomniane w piśmie OHIM z dnia 12 marca 2009 r. konkursy nie mogły w każdym razie wywołać ujemnych skutków wynikających z klauzuli rozwiązującej

— zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania w odpowiedniej wysokości, podlegającej ustaleniu przez Sąd w związku z krzywdą odniesioną przez nią w następstwie decyzji wymienionych powyżej;

— w razie gdyby w chwili wydania przez Sąd orzeczenia rzeczywiste pełnienie funkcji przez skarżącą lub wypłacanie przez OHIM należnych jej kwot, pomimo dalszego trwania stosunku pracy, uległo już zakończeniu w związku z niezgodnym z prawem zachowaniem OHIM:

zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej, równocześnie ze stwierdzeniem, że OHIM ma obowiązek nadal zatrudniać skarżącą na tych samych warunkach i ponownie włączyć ją w ramy służbowe, odszkodowania za wyrządzoną jej szkodę majątkową, w szczególności poprzez zapłatę wszystkich ewentualnie należnych wynagrodzeń i zwrot wszystkich kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z niezgodnym z prawem zachowaniem OHIM (po odjęciu otrzymanego zasiłku dla bezrobotnych);

ewentualnie, w razie gdyby z prawnych lub faktycznych powodów w niniejszym przypadku nie nastąpiło ponowne włączenie skarżącej w ramy służbowe lub jej dalsze zatrudnienie na dotychczasowych warunkach zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową wynikłą z niezgodnego z prawem rozwiązania jej stosunku pracy w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy jej szacowanymi zarobkami i zarobkami, które przysługiwałyby jej w razie dalszego trwania umowy o pracę z uwzględnieniem świadczeń emerytalnych i pozostałych uprawnień

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2010 r. — De Nicola przeciwko EBI

(Sprawa F-13/10)

(2010/C 134/89)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania informacyjnego za 2008 r. zarówno w części dotyczącej celów jak i części dotyczącej oceny oraz awansów, o których zdecydowano w dniu 18 marca 2009 r. Ponadto zasądzenie od strony pozwanej naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę, które zostały wyrządzone skarżącemu.